

12.17 חוזר לאריסטו .. שהמשיג את הדרך שבא אנו ממילא חווים את המציאות .. אפלטון אתגר את המציאות שלנו .. המציאות שונה מהמציאות עצמה .. שפינוזה על פניו הוא אפלטוני .. גם הוא טוען שהמציאות שונה מהמציאות ... לא אריסטוטליאנית מרחב שבו עצמים שלהם תכונות ויש ביניהם אינטראקציה ... המציאות היא עצם וכולנו התרחשויות של העצם .. 17.30 שפינוזה: המציאות היא העצם והכל התרחשויות אנחנו הדברים שקורים לעצם .. זה ההיפוך הקופרניקאי בפילוסופיה שלו ... לפי הגל בפרשנות העולם הוא אוקיאנוס ואנחנו טיפה שלו .. אבל באשליה האנושית שלנו אנחנו על החוף מביטים בו .. זה הפער בין המציאות שהיא שפינוזית וחווית המציאות היא אריסטוטלית .. ונובע מזה זו אשליית החירות שלנו .. על המציאות שולטת ששרת סיבתית שאנחנו חלק ממנה ..

20.35 שפינוזה ומיסטיקה ... חוקר בשם ויליאם ג'יימס חיבר את החוויה הדתית לסוגיה ... ובו פרק שבו הוא חוקר את המיסטיקה .. מבחינתו זה אירוע מנטלי נפשי חוויה אוניברסלית שקוראת בזירה פנימית של האדם ... הוא קרא את היומנים של אלה שעברו חוויות מיסטיות .. מכל הדתות והאמונות מלבד יהודים ... גם אתאיסטים .. ובגדול חוויה דומה ... 24.08 חוויה מיסטית נתפסת כמצב תודעתי אלטרנטיבי .. שני המצבים התודעתיים הם ערות וחלום בשינה .. מיסטיקנים טוענים שיש מצב שלישי שהפער בינה לבין מצב העירות הוא כמו הפער בין מצב העירות שלנו למצב השינה .. מיכה מעולם לא חווה חוויה מיסטית .. אבל מאמין לאלה שחוו זאת .. ג'יימס מאפיין ארבע מרכיבים 1. אירוע ארעי קורה וחולף 2. זו חוויה עם איכות מיידעת אנשים מרגישים שנגעו בידע נשגב אמת גדולה 3. זו חוויה על לשונית כלומר לא ניתן לתאר אותה במילים 4. זו חוויה פסיבית האגו נכבה ויש משהו גדול שאליו אני מתמזג ... הדימוי ההינדי של טיפה היורדת לאוקיאנוס ... **והיא הופכת לאוקיאנוס!!** ... זה הרגע המיסטי ... 30.06 כאשר מתעוררים מחוויה מיסטית הם כאילו חזרו לישון ... כלומר החוויה המיסטית היא סופר עירות ...

30.40 חוויה מיסטית של אד גורדון .. מאבות תנועת העבודה .. " חיי נפש כל חי אינם אלה כעין טיפה בתוך ים החיים הכללי אשר רק בתוך הים ובאחדות גמורה עימו היא לגמרי מלאה ושלמה והיה יהיו לך רגעים אשר כמו תתמוגג כולך בתוך האין סוף ואז תעלם דומיה לא רק הדיבור כי גם השירה תהיה בעיניך כחילול הקודש ואף גם המחשבה והשגת את סוד השתיקה וקדושתה " 32.15 ומיסטיקן אחר .. ראלף וולדו אמרסון " עומד על אדמה ערומה ראשי רוחץ באוויר החופשי ומורם לחלל האינוסופי כל האגו נעלם – שהעולם סביבי – אני הופך לעין שקופה אני כלום אני רואה הכל הזרמים של הקיום שוטפת דרכי אני חלק מחלקו של אלוהים " כל אלה דימויים אוניברסליים ..

34.00 מה עשה שפינוזה? הוא המשיג את החוויה המיסטית .. והוא עשה זאת בתהליך פילוסופי רציונליסטי לחלוטין ... המצב התודעתי של כולנו באשליה והמיסטיקנים חווים את החוויה האמיתית של המציאות .. פרויד מתאר זאת כחוויה האוקיאנית .. ואומר זאת אשליה .. 35.55 מיכה שואל את עצמו האם לשפינוזה הייתה חוויה מיסטית וכל הפילוסופיה שלו נועדה לתת לה תוקף רציונלי .. יתכן אין ראייה לכך .. שפינוזה מדבר על חוויה מיסטית אהבת אלוהים שכלית ודרגות הכרה .. 36.55 ג'יימס הגדיר את אחד המאפיינים של החוויה המיסטית שהיא ארעית .. והוא שואל מה האמת? ועונה עבור מי שעבר אותה ויגיד שהיא האמיתית לא ניתן להכחיש זאת .. הוא חווה אותה כאמת .. נסו לשכנע את מי שיושב באולם שזו חוויה מיסטית ... אצל דקארט בהגיונות הוא לא יודע אם הוא חולם או לא ... הביקורת עליו היא שיש הבדל גדול בין חווית הממשות בשינה לבין חווית הממשות בעירות .. המעניין שבחוויה המיסטית היא נחוות כיותר ממשית ואמיתית מהמציאות ... 39.14 השאלה האם מי שלא חווה חוויה מיסטית חייב להאמין למי שחווה ... אומר ג'יימס לא אבל!!! ... צריכים להיות פתוחים לאפשרות שהמציאות היא אחרת לגמרי .. כלומר לא לתת למציאות כפי שאנו חווים אותה מונופול על האמונות שלי .. יכול להיות שיש עוד ממדים למציאות ..

40.06 בא שפינוזה שהיה לפניו .. ויוצר תמונת מציאות הכל אחד וכולנו חלק אירוע מהעצם הזה .. והנה מסתבר שהמציאות המשונה הזאת היא חוויה של המיסטיקנים ..

41.33 זה חשוב .. לגרמי יש פודקסט מוצלח בחושבים אחרת על שפינוזה .. וכדאי לשמוע גם את דעתו .. הוא מצטט את לאונרד כהן שאומר " אם לא תהפוך להיות האוקיאנוס אתה תמיד תחלה במחלת ים " אם אני לא חלק מהמציאות אני חולה חיים .. יחד עם הפנמת הדטרמיניזם שמגיעה עם הידיעה הזאת ...

43.08 כך הפילוסופיה הופכת לטרפיה .. איך זה משחרר ממחלת הים של טלטלות המציאות .. חלק ג ב אתיקה .. זה החלק בו הוא מנתח רגשות .. 44.26 יש את צבעי היסוד של הרגשות של הנפש שזה עצב שמחה ותשוקה .. וכל שאר הרגשות הם תערובת שלהם ביחסים שונים ... שנאה זה סוג של עצב אהבה זה שמחה .. וזה אומר שאהבה היא רגש משני לשמחה תת רגש ... אגב קנאה זה תת תת כי זה סוג של שנאה .. 45.40 וזה רקע להבין מה עבור שפינוזה זה תקווה ופחד .. 46.17 " תקווה אינה אלה שמחה לא יציבה הנולדת מדימוי של דבר בעתיד שאנו מסופקים לגבי תוצאותיו לעומתה פחד הוא עצב לא יציב שגם הוא נולד מדימוי של דבר מסופק " תקווה ופחד הם שני הפכים אבל מאוד דומים כי בשניהם מצב רוחי מצבי הרגשי תלוי במה שיקרה בעתיד .. " טלטלות הנפש שמקורן בתקווה ובפחד הם תמיד מופיעים כזוג למה כי מעצם הגדרת הרגשות הללו נובע שאין אחת בלא השנייה כי מי שתלוי ועומד במצב של תקווה ומטיל ספק באחריותו של הדבר אמור לדמות דבר מה מסלק את קיומו של הדבר בעתיד ובמידה הזאת הוא נעצב יוצא איפה שכל עוד הוא תלוי ועומד בתקוותו הוא פוחד שמה הדבר הזה יתרחש "

51.55 שפינוזה מאחד את המציאות האלוהים והעולם האדם והעולם וגם את ההפכים של תקווה ופחד .. הטלטלה זה החלק הגדול מהסבל האנושי .. אצל לא שפינוזיסטים התקווה היא הפתרון .. אצל שפינוזה היא הסיבה לפחד .. 54.03 לא לתלות את איכות החיים שלי בעתיד .. איכות החיים שלי היא בהווה ואיך שאני חווה אותו ... מצב של אי וודאות זו הטלטלה ... השאלה האם זו קריאה הדוניסטית?

55.57 יהירות וביטול עצמי .. יהירות סוג של שמחה שנובע מדימוי עצמי מנופח וההיפך ... יהירות לא תכונה מושכת .. ביטול עצמי אומר שפינוזה מרגיש נמוך וזה מעציב אותו הם אותו דבר והמשותף להם הוא איכות החיים שלהם תלוי באופן שהם מדמיינים אנשים אחרים היהיר מדמיינ אחרים כטיפשים מהם ולכן הוא מאושר והמבטל עצמו אם הוא מדמיינ אחרים כחכמים ממנו .. ומה יעשה זה שמבטל עצמו? יחפש פגמים אצל אחרים כדי לא להיות עצוב .. מכאן שפינוזה אומר לא לבנות את איכות הקיום שלנו על השוואה לא בעתיד ולא באחר .. **ותרבות שלנו מטפחת השוואה תמידית ... זו תרבות שנגזר עלינו להיות בטלטלה תמידית** 1.02.48 שפינוזה: " אני סבור שבכך הסברתי את הרגשות וטלטלות הנפש העיקריות – שלווה הנפש שלי תלויות במציאות שאין לנו שליטה עליה – מכל זה ברור שהסיבות החיצוניות מסעירות אותנו באופנים רבים ומטלטלות אותנו לרוחות מנוגדות כמו את גלי הים ואנו נעים ונדים בלא שנדע את הצפוי לנו ואת גורלנו " בכך שאנו מתמזגים לגמרי עם המציאות יכולה פילוסופיה פנתאיסטית לגרום לנו להפסיק להיות חשופים לטלטלות .. צריך ל"דעת" את הדטרמיניזם ...

1.06.40 זה אחד הפרדוקסים של האתיקה של שפינוזה ..

שאלות

1.07.54 רמב"ם שפינוזה ובודהא ... הרמבם היה פילוסוף אריסטוטלי יהודי הוא סבר שהמסורת היהודית מצפה ממני לקלף מהמציאות את האירציונלי מצפה ממני להיות נאמן לגמרי לאינטלקט שלי שפינוזה שם אבל מה שפינוזה סבר שנאמנות לאינטלקט שלי מחייבת אותי להבין שהמציאות עצמה כפי שאני חווה אותה היא אשליה .. הרבמם סבר שהאינטלקט מטרתו לקלף את האשליות ולראות את המציאות שפינוזה סבר שהאינטלקט חושף שהמציאות עצמה היא אשליה .. אבל שניהם נאמנים רק לתבונה אין סמכות מחוצה לה .. ולגבי הבודהא ... מיכה סבור ש ... ומעסיקה אותו בשנים האחרונות .. המתפיזיקה שעומדת ביסוד הבודהיזם לא דומה לזו של שפינוזה אבל התרפיה שלהן הן מאוד דומות ... אני די מוכן לעמוד מאחורי

.. הרבה הסתייגויות .. שפינוזה מציע תרפיה שעוברת דרך פילוסופיה שואל מיכה איך עוברים מהבנה לידיעה? אבל כשדברים קורים כפי שמייכה חושב שהם צריכים לקרות הוא כועס ומתוסכל .. מיכה לא מצא אצל שפינוזה את הפרקטיקה שהופכת את התובנות לידיעות מופנמות .. מיכה סבור שהדרמה דרכו של הבודהא אולי באמצעות תרגול להגיע לכך ..

1.11.58 בתשובה .. מקומו של השיפוט המוסרי אצל שפינוזה .. מופיע בשיעור הקודם 6 ..

1.13.00 בתשובה .. השורות האחרונות של האתיקה .. " גם אם הדרך המוליכה לכל זה נראית קשה מאוד כפי שהראיתי בכל זאת אפשר להתוות אותה ואחרי מה שמוצאים לעיתים כה נדירות חייב להיות כרוך במאמצים גדולים מכיוון שהתרפיה הגאולה שיש בקצה זה כל כך נדיר שאנשים צריכים להגיע לכאן ולכן זה חייב להיות קשה הר' לו גאולת הנפש הייתה מזומנת לנו ויכולנו למצוא אותה בלי עמל רב – חלק מתרבות הניו אייג' זה למכור גאולה אינסטנט – איך יכול היה לקרות שכמעט הכל זנחו אותה. כל דבר מעולה הוא קשה כשם שהוא נדיר " מיכה סבור ששפינוזה חי לפי הפילוסופיה שלו .. הוא כתב את היצירה שלו מתוך "ידיעה" .. הוא היה דתי בדרך שלו התאהבות רדיקלית במציאות שהיא האלוהות .. הוא שיכור אלוהים ..

1.18.35 בתשובה אתה בטיפ רע לא שפינוזה .. מה שגואל זה האמת אנחנו חווים מציאות אשלייתית .. גם הבודהא סבר שמקור הסבל זה הבורות זה התעתוע זו האשליה ..

1.20.40 בתשובה קוראים לספר אתיקה אז איך ספר דטרמיניסטי יכול להמליץ על פעולה במציאות .. דוגמה מי שרוצה לכבות את האגו שלו הוא הולך למנזר בטיבט ומבלה שם 25 שנה במדיטציה 8 שעות ביום .. צריך בשביל זה הרבה אמביציה ואנרגיה המון אגו .. ומי שאין לא לא יצליח לעבור את המסלול שאמור להביא להשמדת אותו האגו .. במסורת היהודית מוטיבציה אנוכית מכניסה אותך למסלול שמשמדה את אותה מוטיבציה אנוכית עצמה מכונה מתוך שלא לשמה בה לשמה ... לא לשמה זה לעשות משהו לעצמך הפרוייקט עצמו אמור לאזן את המוטיבציה האנוכית שלך שפינוזה הוא באותו שדה של הפרדוקס ... האקטיביזציה שלך ביכולת לשנות את המציאות נובעת מתוך הפנמה ורק שאתה מבין .. וניסיון לניסוח אחר .. 1.23.10 הבהגב אדגיתא אם אתה דטרמיניסט באמת אתה יודע שכל פעולה שלך לא תגרום לכך שהמציאות תהיה אחרת מכפי שהיא הייתה צריכה להיות ממילא .. אז למה לפעול? אז אפשר להגיד הפוך ושפינוזה היה עומד מאחורי זה .. פעולה היא במיטבה כשהמוטיבציה לבצע אותה משוחררת מהתוצאות .. איך נראה שחקן כדורגל שפינוזיסט .. נותן את הנשמה למשחק אבל המוטיבציה לא תלויה בתוצאה שלו ... אז למה? כי מה שחשוב זה מה שקורה עכשיו ... למרות שאצלנו הכל נמדד רק בשאלה אחת מה התוצאה אבל לא שמים לב לכך שהערך שלה תהיה התוצאה שלה וכך הלאה ..

1.24.47 דטרמיניסט פועל במציאות בצורה יותר אפקטיבית ויותר משנה אותה בגלל שהמוטיבציה שלו לא תלויה במידה שבו הוא ישנה אותה ... אם אנחנו עושים דברים שהמוטיבציה שלה פחות תלויה בתוצאה התוצאות כמעט תמיד תהינה יותר טובות ..

1.26.10 בתשובה לנתק את המוטיבציה לפעולה מהתוצאה שלה .. זה לנתק אותה מהמחשבות על העתיד שלה .. להשתחרר מפחד ותקווה זה לשחרר את המוטיבציה מהעתיד ולמקם אותם בהווה

1.29.09 בתשובה **אהבה** זה סוג של שמחה על פי שפינוזה קוראת **כשהמציאות של מישו גורמת לך להיות שמח** .. אהבה זו שמחה לא יציבה ... זו מציאות ארעית .. ומכאן זו שמחה שחייבת לייצר עצב .. וגם אם האהבה נפסקת לא כי מושאה נעלם .. איזה אהבה מייצרת שמחה יציבה .. אהבה למציאות עצמה שאר האהבות הן להתרחשויות במציאות .. כי השינוי במציאות היא המציאות ולכן התאהבות במציאות מייצרת שמחה יציבה .. ירמיהו יובל מתרגם את שפינוזה כ ברכת האושר .. עצב על פי שפינוזה זה משהו פסיבי קורים לך דברים ואתה מגיב בעצב .. שמחה כתוצאה מהתאהבות באלוהים זה אקטיבי